

veliki vezir Damad Ali-paša u Carigradu, 8. minulog prosinca, navijestio mletačkoj republici rat i bacio u tamnicu njezina poslanika Mema, zato što što je dala zaklon crnogorskom vladiki, kad je pobjegao pred turskom vojskom. Jasnno je bilo, da je to bila samo izlika, jer Turci nijesu nikako mogli pregorjeti gubitak Sinja, pa se je kao stalno računalo, da će turska vojska udariti na Sinj.

Emo je vidio, kolika pogibelj prijeti Dalmaciji, ako padne Sinj. Stoga se je odmah dao da što bolje utvrdi sinjsku tvrđavu. Obnovi šance oko tvrđave, popravi zgrade, kule i platna. Ali Cetinjani, da uzmognu uspješnije braniti Sinj, pod vodstvom sinjskog providura Jurja Balbi, odmah navališe na utvrđena mjesta, koja su Turci još držali s ovu stranu Prologa, i osvojiše Gardun, Čačvinu i Prološku Kulu.¹⁰

Turci su se u Bosni još od prošle godine pripremali za rat i velika se je vojska skupljala u Livnu. Saznavši za sigurno da će vojska udariti na Sinj, cetinski puk pokupi sve što imadijaše žita, vune, prediva i drugih stvari i sve ih odnese u crkvu, nadajući se da će biti spašeno pod obranom gradskih topova.¹¹

Na 23 srpnja 1715 puče tri puta prangija na Prologu. Time je kršćanska straža dola znak Sinju, da se je turska vojska uputila iz Livna. Serašćer paša Mehmed Čelić zaputio se je prema Sinju s vojskom od kojih 60.000 momaka. Silna strava zahvati narod. Kogod je mogao bježao je u planine i nepristupne gudure s volovima i blagom. Turska vojska, kud je prolazila, svud je pustošila i harala. Na putu jedini joj se opriješe hrabri seljaci malenog mjesta Otoka na rijeci Cetini, pod vodstvom svoga hrabroga župnika Fra Stjepana Vučemilovića. Ogrativši svoje mjestance meterizama, t. j. pleterom, kamenjem i zemljom, neustrašivo čekahu neprijatelja Križa Kristova, čvrsto odlučivši prije svi izginuti nego se predati. Turci, bijesni što im se ova šaćica usudi oprijeti, svom silom navališe. Ali biše junački odbijeni. Navalu za navalom ponavljahu, ali na otočić se ne mogoše iskrcati, jer se branilo malo i veliko. Tek kad se

¹⁰ Marković, n. mj. 33.

¹¹ Zlatović, Franovci, s. 35; Monografije, 268; Marković, n. mj. 33.